

Sygn. akt VI Ka 67/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Irena Śmietana
Sędziowie:	SSO Elżbieta Kosecka - Sobczak (spr.) SSO Piotr Żywicki
Protokolant	st. sekr. sądowy Joanna Prabucka - Ochniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Krzysztofa Piwowarczyka

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2015r.,

sprawy D. J.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 18 grudnia 2014 r., sygn. akt II K 468/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Braniewie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 67/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Braniewie wyrokiem łącznym z dnia 18 grudnia 2014r. w sprawie o sygn. akt II K 468/14, co wynika z części wstępnej tego wyroku, rozstrzygnął w przedmiocie jednostkowych skazań D. J., który został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia z dnia 23 lutego 2007 r. w sprawie II K 140/07,
2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 listopada 2007 r. w sprawie X K 899/07,
3. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 09 maja 2011 r., w sprawie VIII K 147/11,
4. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 15 czerwca 2011 r., w sprawie II K 445/11,
5. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 04 lutego 2013 r., w sprawie II K 73/13,

6. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 18 grudnia 2013 r., w sprawie II K 1092/13,
7. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 01 kwietnia 2014 r., w sprawie II K 126/14,
8. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 15 kwietnia 2014 r., w sprawie II K 1059/13,
9. Sądu Rejonowego w Braniewie z dnia 18 sierpnia 2014 r., w sprawie II K 35/14.

Postępowanie o wydanie wyroku łącznego zostało zainicjowane wnioskiem obrońcy skazanego.

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy w Braniewie ww wyrokiem łącznym z dnia 18 grudnia 2014r.:

- połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Elblągu w sprawach sygn. akt X K 899/07, VIII K 147/11 i II K 445/11 i orzekł karę łączną 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności;
- połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Elblągu w sprawach sygn. II K 1092/13, II K 126/14, II K 1059/13 i Sądu Rejonowego w Braniewie sygn. II K 35/14 i orzekł karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- stwierdził, że pozostałe orzeczenia zawarte w w/w wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu;
- umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych w sprawach II K 140/07 i II K 73/13.

Od powyższego wyroku łącznego apelację wniosła obrońca skazanego podnosząc początkowo zarzut rażącej surowości orzeczonych kar łącznych, a następnie zarzut „wady prawnej” wyroku łącznego polegający na tym, że wyrokiem łącznym z dnia 18.12.2014 roku w sprawie IIK 468/14 Sąd Rejonowy w Braniewie objął w/w sprawy, na co nie pozwalała zasada specjalności. Podnosząc takie zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesienie apelacji przez obrońcę skazanego skutkować musiało uchyleniem zaskarżonego wyroku w całości z jednoczesnym przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na wstępie należy podkreślić, że w aktach sprawy znajdowały się odpisy wyroków jednostkowych wydanych przez Sąd Rejonowy w Elblągu, przy czym na dwóch odpisach tj. wyroku w spr. II K 445/11 (k.52) i II K 140/07(k.56) znajdowały się adnotacje, iż „art. 607e§3 pkt. 7 kpk skazany nie wyraził zgody na wprowadzenie kary do wykonania, sprawa zawieszona”. Takie adnotacje przemawiały zaś za koniecznością dokładnego wyjaśnienia tego, które kary realnie mogą być przez skazanego odbyte, a to miało przełożenie na możliwość ewentualnego objęcia danego skazania jednostkowego karą łączną w ramach wyroku łącznego. Należy bowiem podkreślić, że nawet występująca w realiach niniejszej sprawy okoliczność, że wniosek o wydanie wyroku łącznego złożyła obrońca skazanego, nie powoduje zniesienia ważności oświadczenia skazanego o braku jego zgody na wprowadzenie danej kary z danego wyroku jednostkowego do wykonania. Samo złożenie wniosku o wydanie wyroku łącznego nie może bowiem być potraktowane jako równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o zrzeczeniu się przez skazanego zasady specjalności. Jak to zaznaczono w wyroku SA w Katowicach z 16.01.2014r. w spr. II AKa 425/13 (publ. KZS 2014/4/92, Lex nr 1455177) dot. podobnej sprawy o wydanie wyroku łącznego, to oświadczenie dot. zrzeczenia się określonego przywileju musi nastąpić w sposób jednoznaczny, nie budzący wątpliwości i z pełną świadomością następujących konsekwencji.

Rację ma więc skarżąca, że zasada specjalności stanowi przesłankę ujemną dla orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej obejmującej kary, wymierzone za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę wydania skazanego stronie polskiej. Skoro zatem skazanego wydano Polsce tylko do określonych spraw czy też sprawy, to wykonanie kar/kary mogło nastąpić tylko w odniesieniu do tych skazań, zaś wykonanie kar w innych sprawach niż te które stanowiły podstawę wydania skazanego- a zatem i wydanie wyroku łącznego - możliwe było tylko w sytuacji zrzeczenia

się przez skazanego z prawa ujętego w art. 607e § 1 kpk (art. 607e § 3 pkt 6 kpk), albo poprzez uzyskanie zgody organu sądowego państwa wykonania nakazu na wykonanie kary pozbawienia wolności za przestępstwa opisane w art. 607e § 3 pkt 1 kpk i art. 607e § 3 pkt 8 kpk). Skazany zaś z zasady określonej w art. 607e § 1 kpk, na etapie rozpoznania sprawy o wydanie wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w Braniewie, z pewnością nie zrezygnował w sprawach II K 445/11 i II K 140/07, co wynika z adnotacji na odpisach tych wyroków znajdujących się w aktach sprawy o wyrok łączny. W tym układzie wyrok łączny nie mógł objąć tych skazań. I już z tego względu zaskarżony wyrok łączny nie mógł się ostać w takiej postaci jak został zredagowany przez sąd I instancji i musiał zostać uchylony. Należy tu zaznaczyć, że obrońca skazanego w apelacji podniosła, że toczą się aktualnie sprawy o uzyskanie zgody na przekazanie skazanego stronie polskiej do wykonania kar w innych sprawach, przy czym brak dołączonych akt wykonawczych wszystkich spraw jednostkowych uniemożliwił sądowi odwoławczemu dokładne ustalenie w jakich sprawach i na jakim etapie znajdują się postępowania dot. zrzeczenia się przez skazanego zasady specjalności, co musiało skutkować uwzględnieniem apelacji i uchyleniem całego wyroku łącznego celem przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Braniewie do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym przeprowadzeniu postępowania Sąd Rejonowy zobowiązany będzie przede wszystkim uzyskać akta wykonawcze wszystkich spraw jednostkowych i zbadać kiedy skazany został wydany stronie polskiej, do jakiej sprawy/spraw, czy faktycznie toczą się postępowania o uzyskanie zgody na przekazanie skazanego stronie polskiej w innych sprawach, a jeżeli tak to do których spraw, czy zostały zakończone i z jakim wynikiem. Należy więc w sposób kategoryczny ustalić czy w jednostkowych sprawach i dokładnie w których sprawach orzeczone kary mogą być wprowadzone do wykonania, a w których nie, w myśl zasady z art. 607e§1 kpk (i dokumenty dot. tych ustaleń dołączyć do akt sprawy). I dopiero po zbadaniu wszystkich okoliczności istotnych dla wydania wyroku łącznego w niniejszej sprawie, to zbadać przesłanki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kar/kary łącznej. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji winien też wziąć pod uwagę treść apelacji obrońcy skazanego.